

OLAERTS, Jef (eigenlijk Jozef) (Genk 18 januari 1914 – Genk 9 april 1990).

Studeerde als landbouwerszoon in 1934-1938 economische wetenschappen aan de Leuvense universiteit. Via het Algemeen Katholiek Vlaamsch Studentenverbond kwam Olaerts in het Vlaams-nationalisme terecht. Van 1939 tot 1941 was hij le-

Jef Olaerts anno 1987. Olaerts was tijdens de Tweede Wereldoorlog VNV-oorlogsburgemeester van Genk. Hij werd in 1968 volksvertegenwoordiger voor de VU en zetelde daarna in de Genkse gemeenteraad. Hij was ook actief in de VVB. (DE STANDAARD/HET NIEUWSBLAD)

raar aan de Limburgse Handelsschool in Genk. In het Vlaamsch Nationaal Verbond (VNV) was hij gewestleider van zijn streek. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd Olaerts provinciaal secretaris voor de wederopbouw en in 1942 VNV-oorlogsburgemeester te Genk, waarvoor hij in de gevangenis belandde (1944-1949). Na zijn vrijlating begon Olaerts een handel in kachels. Hij trad toe tot de Volksunie (VU), waar hij opklom tot in het partijbestuur. In 1968 werd hij verkozen als VU-volksvertegenwoordiger, een functie waaruit hij in 1977 vrijwillig ontslag nam. Van 1970 tot 1982 zetelde hij in de Genkse gemeenteraad. Zijn aandacht ging voornamelijk naar de sociaal-economische toestand van Limburg – hij was nauw betrokken bij de mijnwerkersrevolte van 1966 te Zwartberg – en het integraal federalisme als maatschappijvisie. Olaerts was ook actief in de niet-partijpolitieke V.B., onder meer als gouvraadslid van de Vlaamse Volksbeweging.

WERKEN: *Cultuur en welvaart te Genk*, 1963; – *De federalistische maatschappijvisie*, 1979. – Aldus schreef Stovejef, 1980.

LITERATUUR: J. Olsen, 'Al pratend met volksvertegenwoordiger Jef Olaerts', in *Het Pennoen* (juni 1968), p. 6-9; – A. Kellens, 'Jef Olaerts wordt gevierd bij 70ste verjaardag', in *Het Nieuwsblad* (24 februari 1984), p. 11; – R. Decan (ed.), *Wie is wie in Vlaanderen 1985-1989*. Biografische Encyclopedie, 1985.

FRANK ILSBROUX